№ 149 (481). Rok III. Warszawa, 7 lipca 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU

NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM SWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy astępny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 25 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 149-go.

Ukazał się w druku Nr. 48 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 czerwca 1922 roku zawierający treść następującą: 1) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1922 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 6 go lutego 1922 r. w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle, 2) Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 lutego 1922 r. w sprawie nowego brzmienia części II i III, taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, 3) Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 26-go czerwca 1922 w przedmiocie oznaczenia władz dyscyplinarnych powołanych do orzekania w sprawach dyscyplinarnych przeciw urzędnikom i niższym funkcjonarjuszom zarządu i wymiaru sprawiedliwości, 4) Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 czerwca 1922 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 4-go stycznia 1922 r. o utworzeniu kas skarbowych na obszarze izb skarbowych we Lwowie i Krakowie, 5) Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 8-go czerwca 1922 r. w przedmiocie wprowadzenia jednolitego mianownictwa chorób i przyczyn zgonów.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Skarbu
z dnia 19 maja 1922 r.

w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych.

Ciąg dalszy

Do art. 3 część A i B.

§ 15. Sumy tranzakcji, wyrażone nie w markach polskich, lecz w innej walucie, przelicza się celem ustalenia podstawy obliczenia podatku w sposób następujący:
1) 1 rubel = 2.16 mk.
2) 1 korona austr.-węg. = 0,70 mk.
3) 1 marka niem. = 1 mk.
4) inne waluty przyjmuje się podług kursu giełdowego w dniu dokonania tranzakcji.

Do art. 3.

§ 16. Artykuł 3 ustawy przewiduje przy obliczaniu podatku stawki podatkowe zasadnicze i progresyjne.

Jeżeli podstawa obliczenia podatku nie przewyższa pięciokrotnego minimum określonego w art. 2 p. g) i h) ustawy, wówczas będą pobierane jedynie stawki zasadnicze, wskazane w ustępie pierwszym cz. A i w ustępie pierwszym części B artykułu 3 ustawy.

W przeciwnych wypadkach podatek, obliczony wedle stawek zasadniczych, podwyższa się przez zastosowanie odpowiednich stawek progresyjnych, wskazanych w ustępie drugim części A i w ustępie drugim części B artykułu 3 ustawy.

Przykłady

I. Płatnik nabył nieruchomość w roku 1919 za sumę 200.000 mk.; podatek wynosi:
1) wedle stawki zasadniczej na rok 1919 — 40% ceny kupna 200.000 mk. = 80.000 mk.
2) ponieważ cena kupna w sumie mk. 200.000 nie przewyższa pięciokrotnego minimum 50.000 mk., ustanowionego w art. 2 część I p. g) ustawy na rok 1919, stawka progresyjna nie ma zastosowania . . . . . . —
należny podatek . 80.000 mk.

II. Płatnik nabył nieruchomość w roku 1920 za sumę 1.250.000 mk.; podatek wynosi:
1) według stawki zasadniczej na rok 1920 — 30% ceny kupna 1.250.000 mk. 375.000 mk.
2) ponieważ cena kupna w sumie mk. 1.250.000 jest równa pięciokrotnemu minimum 250.000 mk. ustanowionemu w art. 2 część I p. g) ustawy na rok 1920—stawka progresyjna nie ma zastosowania . . . . —
należny podatek . 375.000 mk.

III. Płatnik nabył nieruchomość w roku 1920 za sumę 1.500.000 mk.; podatek wynosi:
1) według stawki zasadniczej na rok 1920 — 30% ceny kupna 1.500.000 mk. = ... 450.000 mk.
2) ponieważ cena kupna 1.500.000 mk. przewyższa pięciokrotne minimum 250.000 mk. ustanowione w art. 2 część I p. g) ustawy na rok 1920, podatek, obliczony wedle stawki zasadniczej podwyższa się o 25% od sumy 450.000 mk. = ... 112.500 mk.
należny podatek . 562.500 mk.

Do art. 4, 5, 6 i 7.

§ 17. Celem zebrania materjałów, potrzebnych do wykonania ustawy, izby skarbowe sporządzą w ciągu 3 miesięcy od dnia następnego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia bądź same, bądź za pośrednictwem podległych im władz podatkowych I instancji, spisy domniemanych płatników i to oddzielnie:

a) wszystkich osób, będących w dniu ogłoszenia ustawy właścicielami nieruchomości, nabytych przez nie w czasie od 1 stycznia 1918 r. do dnia ogłoszenia ustawy (§ 1, 3 i 6 niniejszego rozporządzenia);

b) wszystkich osób fizycznych, które w tym okresie czasu spłaciły wierzytelności hipoteczne, powstałe przed 1 stycznia 1915 r. (§§ 4, 5 i 6 nin. rozp.). Spisy te należy założyć dla każdego podmiotu i przedmiotu podatkowego oddzielnie na osobnych kartach katastralnych A (załącznik I wzór 1), o ile chodzi o nabycie nieruchomości (§§ 1, 3 i 6 nin. rozp.), i B (załącznik II wzór 2) o ile chodzi o spłatę wierzytelności hipotecznych (§§ 4, 5 i 6 nin. rozp.). Karty katastralne należy wypełniać:

A. w b. dzielnicy rosyjskiej:

a) w b. Królestwie Polskiem — na podstawie repertorjów notarjalnych i odnośnych aktów;

b) na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, białowieskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego — na podstawie repertorjów i odnośnych aktów starszych notarjuszy, które znajdują się jeszcze w ich posiadaniu, jakoteż — przechowywanych w archiwach wydziałów hipotecznych oraz na podstawie wiadomości, uzyskanych przy wywoływaniu hipotek.

B. w b. dzielnicy austrackiej: na podstawie dziennika hipotecznego urzędu ksiąg gruntowych (hipotek) oraz rejestrów zgłoszenia i wymiaru należytości prawnych, jakoteż odnośnych aktów;

C. w b. dzielnicy pruskiej: na podstawie dziennika hipotecznego urzędów ksiąg gruntowych (hipotek) oraz repertorjów notarjalnych i odnośnych aktów.

W miarę potrzeby należy zużytkować także i inne źródła dostępne dla władz podatkowych, a w szczególności akta wymiaru podatku hipotecznego, doniesienia notarjuszy i urzędów hipotecznych, składane władzom podatkowym na podstawie §§ 5 i 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1921 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wykonania ustawy o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 199) i t. p., wreszcie—o ile chodzi o b. dzielnicę pruską — takie zapiski i akty b. urzędu osadniczego oraz urzędów ziemskich.

Sporządzone na podstawie powyższych danych karty katastralne A. należy sprawdzić przez przejrzenie odnośnych ksiąg hipotecznych o ile takowe są założone — i uwidocznić w oddzielnej przedziałce tej karty, czy nabywca nieruchomości w dniu ogłoszenia ustawy był jeszcze właścicielem tej nieruchomości. O ile nieruchomość nie posiada urządzonej hipoteki, należy dopiero co wspomniane dane sprawdzić przez zasięgnięcie informacji u miejscowych władz samorządowych, jeżeli władza podatkowa sama nie posiada o tem wiadomości.

Karty katastralne, dotyczące nieruchomości, położonych w okręgu innej izby skarbowej, przesyła się tej izbie, jako właściwej do sprawdzenia w myśl ustępu poprzedniego niniejszego paragrafu.

W wypadkach, w których karty katastralne zostały sporządzone bezpośrednio przez izby skarbowe, a na podstawie danych, które służyły do wypełnienia tychże kart, nie można określić, czy płatnik podpada pod kategorję wyszczególnioną w art. 4 względnie 6 ustawy, należy karty przesłać władzom podatkowym I instancji, właściwym do wymiaru podatku dochodowego dla danego płatnika, celem uzupełnienia danemi, miarodajnemi dla określenia powyższych kategorji.

§ 18. Po dokonaniej, w sposób, podany w poprzednim paragrafie, rejestracji domniemanych płatników, izba skarbowa wyłącza z pośród

kart katastralnych, te które wedle jej oceny, odnoszą się do osób zwolnionych od podatku z mocy prawa (art. 2 część I p. a), c), d), g), h) i i) ustawy), uwidacznia tytuł zwolnienia na odnośnych kartach i przechowuję je odrębnie.

To samo postępowanie stosuje izba skarbowa do kart katastralnych osób, które w terminie, określonym w art. 7 ustawy udowodniły zwolnienie od podatku z mocy art. 2 p. b), e), f) ustawy. Również wyłącza się narazie i osobno się przechowuje karty katastralne, dotyczące tych osób, które wniosły podania o zwolnienie po myśli § 20 nin. rozp. względnie art. 7 ustawy.

Na podstawie pozostałych kart katastralnych, sporządzają izby skarbowe dla każdej władzy podatkowej I instancji oddzielnie, stosownie do położenia przedmiotu podatkowego, następujące księgi biercze:

1) dla płatników, objętych kartami katastralnemi A., a podpadających pod postanowienia art. 4 ustawy—księgę bierczą Nr. I. A. (załącznik III, wzór 3).
2) dla płatników, objętych kartami katastralnemi A., a podpadających pod postanowienia art. 6 ustawy—księgę bierczą Nr. II. A. (załącznik IV, wzór 4).
3) dla płatników, objętych kartami kastralnemi B., a podpadających pod postanowienia art. 4 ustawy—księgę bierczą Nr. I. B. (załącznik V, wzór 5
4) dla płatników objętych kartami katastralnemi B., a podpadających pod postanowienie art. 6 ustawy—księgę bierczą Nr. II. B. (załącznik VI wzór 6).

W księgach bierczych Nr. I. A. i I B. izby skarbowe wypełniają narazie przedziałki od 1—3.

Równocześnie sporządzą izby skarbowe dla płatników zamieszczonych w księgach bierczych Nr. II. A. i II. B. nakazy płatnicze na formularzach (załącznik VII i VIII, wzory 7 i 8) i prześlą je władzom podatkowym I instancji, celem doręczenia ich za pokwitowaniem płatnikom; pokwitowania z doręczenia nakazów płatniczych winny być zwrócone izbom skarbowym.

Odpis ksiąg bierczych II. A. i II. B. należy jednocześnie z nakazami płatniczemi przesłać właściwej władzy podatkowej I instancji, a to jedynie w tym celu, aby mogła udzielić płatnikom na ich żądanie potrzebnych informacji.

Do art. 4.

§ 19. Do kategorji właścicieli gruntów o obszarze do 43 ha zalicza się jedynie właścicieli gospodarstw rolnych o powyższym obszarze. Do kategorji tej nie należą właściciele gruntów, mających charakter nieruchomości miejskich lub przemysłowych np. placów miejskich, pod willami, pod zakładami przemysłowemi i t. p., którzy winni przypadający od nich podatek sami obliczyć.

Obliczenie podatku, dokonane przez płatników, należy przedstawić tej izbie skarbowej, w której okręgu położona jest nieruchomość nabyta, względnie obciążona spłaconą wierzytelnością hipoteczną, w terminie 72-dniowym biegnacym od następnego dnia po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia. W tym samym terminie należy przedstawić izbie skarbowej dowody uiszczenia podatku.

Wpłata należności podatkowych, obliczonych przez płatników, winna być uskuteczniona w jednej z instytucji poborowych, wskazanych w art. 4 ustawy.

§ 20. Płatnicy, roszczący sobie prawo do częściowego lub całkowitego uwolnienia od podatku, w myśl § 4, część trzecia, względnie § 13 część druga nin. rozp., wnini w terminie 72-dniowym, wskazanym w paragrafie poprzednim, przedstawić izbie skarbowej wraz z zestawieniem podstaw obliczenia podatku odnośne dowody, o których mowa w wspomnianych wyżej paragrafach.

Ocena powyższych dowodów należy do władz skarbowych.

Do art. 5.

§ 21. Izba skarbowa sprawdza obliczenia (§ 19 nin. rozp.) jakoteż dowody (§ 20 nin. rozp.) złożone przez płatników. Wyniki sprawdzenia uwidacznia w księdze bierczej Nr. I. A. względnie I. B., a płatników, którym odmówiono zwolnienia w myśl § 20 nin. rozp. i którzy w myśl § 18 nin. rozp. nie byli wciągnięci do ksiąg bierczych, wpisuje do tych ksiąg.

Płatników, którzy obliczyli i wnieśli podatek w kwocie niższej niż należało, wzywa izba skarbowa do dopłacenia różnicy podatku za pomocą wezwań płatniczych (załączniki IX i X, wzory 9 i 10. Za pomocą tychże samych wezwań wzywa do zapłacenia podatku tych w § 20 nin. rozp. wspomnianych płatników, którym nie przyznano uwolnienia i dopiero obecnie wciągnięto do księgi bierczej.

Izba skarbowa sprawdza wpłaty dokonane przez płatników także według pomocniczych dzienników przychodu i w razie zachodzącej różnicy między dowodami uiszczenia podatku, złożonemi przez płatników, a dziennikami pomocniczemi, wydaje niezwłocznie zarządzenia, zmierzające do usunięcia tej różnicy.

§ 22. Płatnikom, którzy nie przedstawią obliczenia, wspomnianego w § 19 nin. rozp. w terminie w tymże paragrafie wskazanym, obliczy podatek z urzędu izba skarbowa, wyniki obliczenia wciągnie do ksiąg bierczych I. A. względnie I. B. i zawiadomi o tem płatników za pomocą wezwań płatniczych (załączniki IX i X, wzory 9 i 10).

(d. c. n.)

KRONIKA.

PAŃSTWOWA SZKOŁA HYGIENY.

W „Monitorzę Polskim“ ogłoszono rozporządzenie, na mocy którego przy państwowym zakładzie epidemjologicznym, jako oddział zakładu, tworzy się państwową szkołę hygieny.

Etat szkoły określi Minister Zdrowia publicznego osobnym rozporządzeniem wydanem w porozumieniu z ministrami wyznań religijnych i oświecenia publicznego oraz skarbu.

Redaktor J. Plewiński.

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 38-40, tel. [illegible]